

Til beslutningsforslag nr. B 38. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 7. maj 1998

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om stop for storkonflikten 1998

[af Thorkild B. Fransgaard (FP)]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at arbejdsmarkedets parter skal have frihed til at forhandle overenskomster uden politisk indblanding. Denne gang havde hovedorganisationerne indgået en aftale hos forligsmanden, og derved var forhandlingerne afsluttet. Når storkonflikten brød ud og parterne ikke formåede at finde en løsning, må Folketinget bryde ind og bringe en løsning frem.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at strejken allerede haft for store omkostninger. Ud over det store økonomiske tab, virksomhederne har lidt, så har Danmark tabt international konkurrence. Det vil tage mange år, før dansk troværdighed er genoprettet. Mange virksomheder vil aldrig få deres kunder igen, når udenlandske fabrikker har mistet tålmodigheden og fundet nye leverandører.

Dertil kommer, at en række erhverv helt uforholdsmæssigt har mistet enorme summer. En meget stor taber er i den forbindelse landbruget, som har mistet over 1 mia. kr. alene den første uge, konflikten løb. Dertil kommer alle de afledte om-

kostninger som følge af, at husdyr er blevet alt for store, markedet er kommet i ubalance, osv.

Mest urimeligt var det dog, at alle regler om dyrevelfærd pludselig ikke længere betød noget for fagforeningerne, som tillod titusinder af fjerkrå at dø under utålelige forhold. Også svineproducenterne fik problemer med alt for store dyr.

Miljøet kommer også til at lide skade, ikke fordi »fæle kapitalinteresser« skader miljøet, men fordi fagforeningernes egoisme har hindret biologiske rensningsanlæg i at fungere, og lignende. Miljøet betød pludselig ikke så meget for venstrefløjen.

Også en lang række svage og syge borgere led under konflikten, fordi de ikke fik korrekt behandling eller slet ingen behandling. En masse ventelistepatienter har fået deres indlæggelse udskudt yderligere som følge af konflikten.

Under konflikten var spørgsmål om liv eller død, ulykke eller held, helt overladt til en flok fagforeningsfolk, som mod betaling skulle tage stilling til dispensationer. Det betød f.eks., at stilladsarbejdere gerne måtte opstille stilladser til 1. maj-møderne, men at kræftsyge ikke kunne komme til behandling (Ærø). Fremskridtspartiet vil ikke overlade den type vigtige afgørelser til tilfældige sammenrend af fagforeningsfolk. Hvad nu, hvis deres beslutninger kostede menneskeliv? Hvem skulle man så rejse tiltale imod?

Fagforeningerne har vist sig fra deres mest ubehagelige egoistiske side under konflikten. De har forlangt op til fire gange normal løn for at ar-